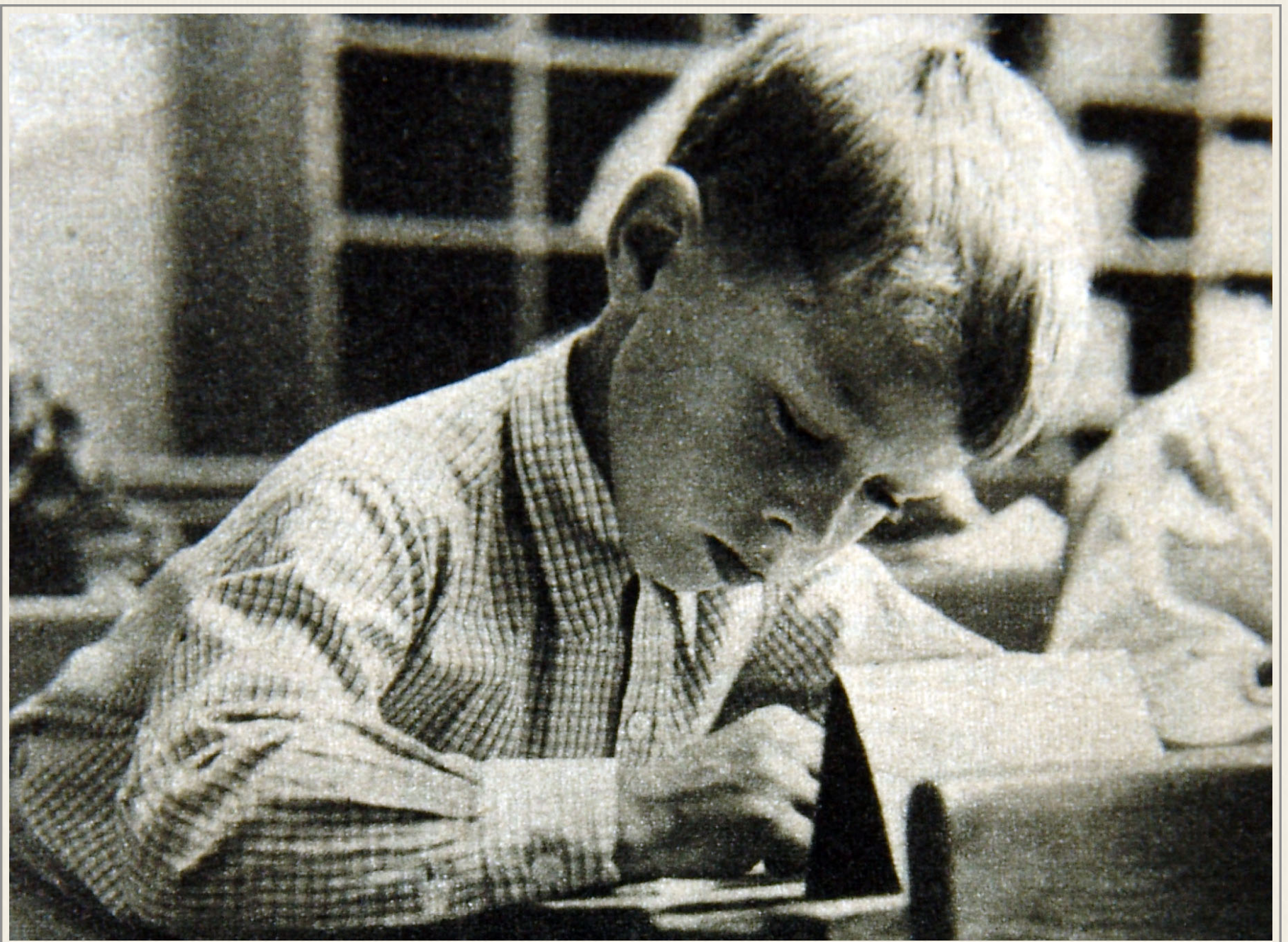

3. december

Jeg skal i skole

Her er Sallinge Brugs, hvor min bedste kammerat, Per boede.

- Kan du nu skynde dig, siger mor, da jeg med sne på min jakke stormer ind i køkkenet.
- Du skulle ikke ha' taget med Rasmus Mælkekusk, nu kommer du for sent i skole. Og se hvor du drypper på køkkengulvet, nu havde Gerda lige vasket det. Jeg kan godt se, at der er dannet en lille sø under mig. Jeg er lidt fløv.
- Nå, siger mor, - her er din skoletaske, nu må du altså skynde dig, alt det du kan.

Sneen har lagt et tyndt pudder over vejen til skolen. Nå, men jeg må skynde mig. Gad vide om de har fået pyntet til jul i Brugsen, jeg må lige hen og kigge. Jo, nu er der kommet nisser og gran i vinduet og en stor stjerne lyser i udstillingsvinduet. Henne i hjørnet sammen med en dukke og et matadorspil står den, som jeg sådan ønsker mig allermost til jul. En lille grå Ferguson-traktor. Åh, hvor jeg ønsker mig den. Ulrik og jeg mangler simpelthen en traktor til vores bondegård. Gad vide om Per er i skole nu? Per er min bedste ven og vi leger meget sammen. Hans far er brugsuddeler, men han går ikke i min skole, han går nemlig i friskole. Jeg ved ikke helt, hvad det betyder, men i hvert fald må Per cykle 3 kilometer hver dag til friskolen i Hillerslev, så godt jeg ikke går i friskole.

- Peter! Peter! Du kommer for sent.

Det er Signe og Inger, der står længere henne ved broen over åen og vinker til mig. De er tvillinger og ligner hinanden meget, men jeg kan godt se forskel, for jeg kan bedst lide Signe.

- Peter kom nu!

Da vi kommer ind i gangen på forskolen, hænger alle de andres våde jakker på knagerækken og deres støvler står neden under. Har jeg nu husket mine sutsko? Jo, dem har mor lagt i skoletasken.

- Nå, I var da lige ved at komme for sent, siger Fru Andersen lidt strengt, og vi bliver lidt mere røde i vores ansigter, end vi var i forvejen.

Men hun smiler straks igen og siger, at vi skal se at finde vores plads ved pulten.

Jeg sidder sammen med Henning på den anden pult fra oven, og han har allerede taget sit regnehæfte frem.

- Hvorfor kommer du så sent?

- Jeg var ude at køre med Rasmus Mælkekusk, og så glemte vi helt tiden, forklarer jeg, og så begyndte det at sne, så det tog længere tid at komme hjem. Hvad skal vi ha' nu?

- Regning kan du da godt se, ikke? Og peger på sit regnehæfte.

Arh, regning. Det er ikke spor sjovt med alle de tal. Jeg kan godt finde ud af det, sådan nogenlunde. Jeg kan i hvert fald 4-tabellen, som vi har fået for til i dag. Mor hørte mig i den i går aftes, inden jeg skulle i seng. Men jeg synes bare ikke regning er sjovt, bare at sidde her og lægge to tal sammen eller trække dem fra hinanden.

Henning kan godt li' regning, men det er måske fordi, han ikke kan læse så godt endnu. Han siger også, at hans far siger, at det er bedre at kunne regne end at læse. Det forstår jeg ikke, jeg synes nu, det er meget bedre at kunne læse, så man kan læse spændende bøger. Det kan jeg nu heller ikke rigtig endnu, men jeg bliver bedre dag for dag, og nu er vi begyndt at læse med rigtigt trykte bogstaver i vores Ole Bole-læsebog. Indtil videre har vi læst med bogstaver, som nærmest er skrevet i bogen.

- Nå, Anders, skal vi høre dig i 4-tabellen.

Anders rejser sig langsomt og stiller sig ved siden af pulten. 1 gange 4 er 4, 2 gange 4 er 8, 3 gange 4 er.... er 11.

- Nej Anders, det er tolv. Ja, kom så videre. - Fire gange fire er .. er...

- Anders du kan jo ikke din 4-tabel. Anders står og kigger ned på sine sutsko.

- Du skal øve dig lidt mere, Anders. Du skulle jo gerne have lært at regne, ikke sandt.

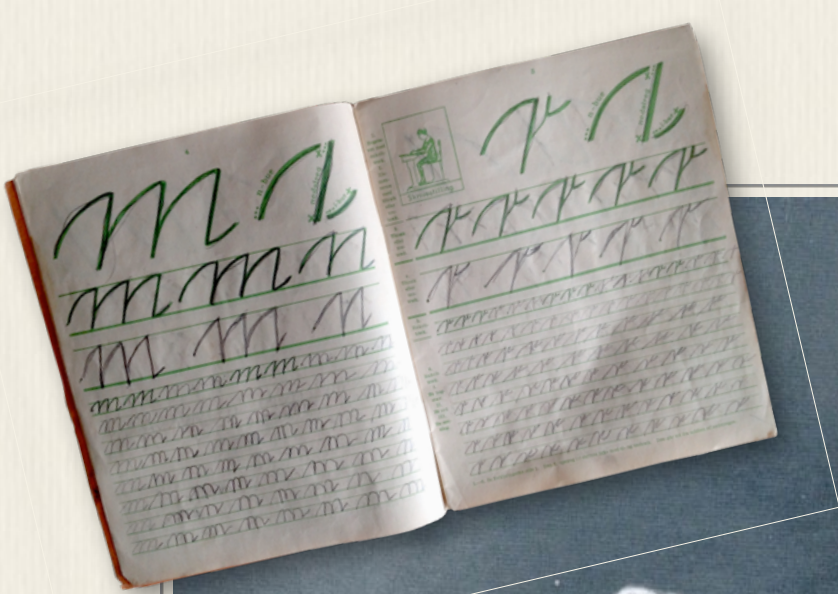
Fru Andersen skælder næsten aldrig ud, hvis vi ikke kan det, vi har fået for, og Anders kan næsten aldrig. Jeg synes, det er lidt synd for ham.

Snart er timen forbi og vi skal ud på legepladsen for at lege, men i dag siger fru Andersen, at vi hellere må blive inde i klasselokalet, så vi ikke bliver så våde. Vi skal stoppe lidt før i dag, nu det er begyndt at sne, for Berit og Børge har jo langt

Fru Andersen.

at cykle for at komme hjem.

- Kan I så tage jeres skrivebøger frem.

Fru Andersen skriver for på tavlen, samtidig med hun siger.

- Op, ned, op ned, op ned væk. Og så står der et flot M på den sorte tavle.

- Prøv nu at skrive et M et luften. Op ned, op ned, op ned væk. Igen - Ja, sådan.

Prøv nu med jeres blyant i skrivebogen.

Jeg prøver forsigtigt – det er ikke let, det bliver slet ikke så pænt som fru Andersens M.

Det er ikke så spændende med de bogstaver, men det er nødvendigt, siger fru Andersen, og så er det jo nok rigtigt. Hun er så rar og lugter så dejligt, når hun læner sig ind over mig, for at se på mine M'er.

- Jah, Peter, det kan du vist godt gøre lidt bedre, ikke sandt.

Så smiler hun til mig. Jo, det kan jeg vist godt, men mine tanker er ikke rigtigt ved de bogstaver. Bare fru Andersen ville fortælle en historie. Det er nemlig så hyggeligt, når hun læser historier for os. Bare hun kunne en historie med sne.

Pludselig siger fru Andersen fra sin plads ved katederet.

- Skal vi ikke holde for i dag. I kan lave siden færdig til i morgen. Så tager hun en bog op fra skuffen.

- Nu skal I høre, siger hun. Jeg vil læse historien om Oles Skitur, siden det nu er begyndt at sne.

Hun begynder at læse:

”Dengang Ole fyldte seks år, fik han et par nye ski af sin far...”

Fru Andersen er kun halvt færdig med historien, da hun pludselig siger.

- Vi må vist hellere holde for i dag, så kan I få resten af historien i morgen, men kom I her op til mig og se billederne i bogen. Der er flotte tegninger af Ole, Kong Vinter og Madam Tø.

- Kan I så samle jeres bøger.

Vi samler bøger og hæfte i vores skoletasker og rejser os op. Så synger vi den vi plejer at synge, når vi er færdig med skolen

”Nu er timen til ende

og fra skole vi gå

hvad vi lærte at kende

skal vi nok huske på”.

På vej hjem fra skolen går jeg sammen med Anders, for vi skal samme vej. Han er i godt humør i dag, selv om han ikke kunne sin 4-tabel. Vi snakker en del om eventyret, som handler om Oles møde med Rimfrost og Kong Vinter, og hvordan han bliver inviteret til Kong Vinters store sneslot. Men der er også Madam Tø, som hele tiden prøver at få isen til at tø. Anders far arbejder på herregården, som ligger et stykke fra landsbyen, og da vi når hen til cykelsmeden, kan vi se den hvide hovedbygning i det fjerne. Om sommeren er det helt umuligt, for så forsvinder herregården helt bag den grønne skov.

Anders siger ikke så meget, vi andre synes, han er en smule anderledes. Måske fordi han ikke bor i landsbyen, men i et lille hus, som hører til herregården. Han er også lidt hård. Engang smed han en hård pære lige i hovedet på mig, da vi gik hjem fra skole. Tøsedreng, råbte han, da jeg løb grædende hjem. Mor siger, at Anders vist har det svært derhjemme. Hans far og mor må arbejde hårdt på herregården, og at Anders nok ikke har det så nemt. Anders har også fortalt mig, at de har boet mange forskellige steder. Men i dag er Anders i godt humør og han svinger med tasken, da vi skilles ved vejen, der drejer ned mod herregården.

*

Hvordan var det i virkeligheden?

Her kan du se mejeriet og vejen ned til herregården Gelskov, som du kan se i det fjerne.

Forrest købmandsbutikken hvor mor aldrig handlede. Bagved forskolen.

Forskolen som den ser ud i dag

Jeg har ikke noget foto af klassen, da jeg gik i forskolen ved fru Andersen, men et år senere, da vi var kommet op på centralskolen, blev det foto taget. Kan du finde mig? Det er mig, der står helt yderst til venstre. Så kommer Anders, frk. Jensen, Thorkild, Børge og Henning.